

[Johs. Christiansen.]

hensyn at vise dem. Hermed vil jeg på ingen måde have sagt, at samfundet hidtil har ladet disse mennesker i stikken; hele vor sociale lovgivning vidner om det modsatte. Men der vil nu gennem disse nye love blive skabt sikkerhed for, at samtlige de faktorer af offentlig og privat karakter, der varetager de erhvervshæmmedes tarv, kan samordnes med det ene formål for øje at skabe så effektive og rationelle bistandsformer, som det er meneskeligt muligt.

Den anden grund til, at jeg har bedt om ordet, har relation til en sag, som den højtærede socialminister og jeg nogle gange har haft lejlighed til at veksle bemærkninger om fra denne talerstol. Jeg kan umuligt tænke mig andet, end at ministeren vil betragte det som et meget lykkeligt øjeblik, når han nu inden længe kan sætte sit navn under disse love, og da lykkelig mand som bekendt er god at gæste, finder jeg tidspunktet velegnet til at afæske ministeren det løfte, som han tidligere ikke har ment at kunne give mig, i alt fald ikke i en tilstrækkelig konkret form. Optimist som jeg er, og i forventning om, at det rigtige øjeblik som allerede antydet er inde netop nu, tillader jeg mig da at spørge: Agter ministeren at tage de invalides kår op til samlet overvejelse med det formål at søge gennemført en fuldt tidssvarende, selvstændig invalidelovgivning? Og i bekræftende fald: Hvornår mener den højtærede socialminister at kunne begynde overvejelser?

Forhåbentlig tager jeg ikke fejl i, at folkepensionssagen løses i indeværende samling. Derved vil også de invalides kår blive bedret noget; men jeg tror ikke, den højtærede socialminister vil nægte, at der udover denne forbedring vil være adskilligt at rette, før man med sandhed kan sige, at samfundet har opfyldt sine forpligtelser overfor de hårdt ramte borgere, der har mistet deres førlighed. Efter det radikale venstres opfattelse, en opfattelse, som jeg nogle gange har givet udtryk for her, ligger der en opgave på dette område, som lovgivningsmagten må have løst, og jeg afventer med interesse det svar, ministeren er sindet at give mig på det spørgsmål, jeg nu har stillet.

Jeg skal slutte med på det varmeste at anbefale begge de foreliggende lovforslag til vedtagelse.

Ragnhild Andersen: Den kommunistiske gruppe tilsagde allerede ved første behandling af disse lovforslag sin støtte til deres gennemførelse. Vi tror og håber, at de, når de bliver ført ud i livet, vil blive til gavn for de erhvervshæmmede; men jeg ønsker at gøre den bemærkning, at man ikke i kraft af lovforslagernes indhold vil kunne løse alle de problemer, der er forbundet med de erhvervshæmmedes vanskeligheder i samfundet. Min gruppe har da også i forbindelse med vort forslag til folkepension stillet forslag om økonomiske lettelser for de erhvervshæmmede og invaliderede, og det er en af de ting, som vi håber bliver gennemført i denne samling; det er jo klart, at uden det økonomiske grundlag, vil der stadig være problemer for de invaliderede.

Min gruppe kan også tiltræde det ændringsforslag, der er stillet af socialministeren og har fået støtte af hele udvalget, og kan dermed tilsige vor fortsatte medvirken til lovforslagernes gennemførelse.

Socialministeren (Strøm): Jeg vil gerne takke de ærede ordførere, hr. Urban Hansen, hr. Krogh, fru Gertie Wandel, hr. Johs. Christiansen og fru Ragnhild Andersen, for deres tilslutning til ændringsforslaget og til lovforslagene som helhed.

De bemærkninger, der i udvalgsbetænkningen er gjort vedrørende den foreslåede udvidelse af forsorgslovens § 30, stk. 2, og ligeledes de bemærkninger, der er faldet her i dag, viser, at man — også siden vi behandlede det her ved første behandling — har interesseret sig for spørgsmålet om, hvorvidt den uddannelseshjælp, der bliver hjemmel til at yde efter § 30, skal kunne betragtes som særhjælp og altså ikke medføre tilbagebetalingspligt endsiges tab af valgret og valgbarhed for modtageren.

For ikke at blive misforstået vil jeg til dette spørgsmål svare, at løsningen efter forsorgsloven, således som reglen er i dag, normalt vil være den, at den hjælp, der ydes under iagttagelse af den nye bestemmelse i § 30, er kommunehjælp. Dette hænger sammen med, at der strengt taget aldrig bliver tale om at yde hjælp i henhold